

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Y. R.**
státní příslušnost Ukrajina
toho času Pobytové středisko Havířov
sídlem Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2021, č. j. OAM-114/LE-BA02-VL16-2020, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 19. 1. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

2. Podle žalobce porušil žalovaný minimálně ustanovení § 3, § 50 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a § 12a § 14a zákona o azylu. Základním důvodem,

pro který žalobce opustil zemi původu a následně požádal v ČR o mezinárodní ochranu je jeho strach z pronásledování ze strany soukromých subjektů, které jsou úzce spjaty s policií. Ze strany soukromých osob docházelo k vyhrožování, neboť žalobce nesplátil dluh. Tyto osoby mu vyhrožovali zabitím, žalobce si tak pořídil pas a odcestoval do ČR. Jelikož má žalobce potvrzeno, že vymahači jsou spojení s ukrajinskou policií, obával se, že pokud by se na policii obrátil, ta by jej automaticky předala vymahačům. Podle žalobce není pochyb, že korupce na Ukrajině představuje jeden z nejzásadnějších vnitrostátních problémů současnosti. To potvrzují mj. i statistiky, např. Corruption Perceptions Index, který vydává Transparency International. Problémem korupce je zejména její charakter, nejedná se totiž o nahodilé incidenty, ale o dlouhodobou charakteristiku fungování celého státu a jeho složek. Z judikatury soudů vyplývá, že povinnost využít nejprve vnitrostátní prostředky ochrany země původu nemusí být nutně splněna vždy a žadatel se přesto může kvalifikovat pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný si měl obstarat dostatečné podklady pro svůj závěr, že žalobce se měl obrátit na policii v zemi původu, ačkoliv tvrdil, že její pomoc by byla neúčinná. Žalobce má za sebou několik let probíhající výhrůžky ze strany soukromých osob a žalovaný tyto skutečnosti nijak v rozhodnutí nerozporuje.

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNSS č. 1749/2009); bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě domněnka bezpečné země původu neplatí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 15. 10. 2020 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 13. 10. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 12. 10. 2020 kontrolován hlídkou PČR v Praze 1, kdy byl žalobce přistižen při nákupu léku SUBOXONE, obsahující psychotropní látku BUPRENORFIN; policistům přitom nedokázal věrohodně prokázat svou totožnost, neměl u sebe žádný doklad. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dále uvedl, že z Ukrajiny odjel, protože musel odjet, vyšel z vězení, našli si jej lidé, kteří požadovali vrácení půjčených peněz. Cítil nebezpečí, takže si vyřídil doklady a odcestoval do ČR. Pobyt měl ve Lvovské oblasti. Ve vlasti měl problémy se státními orgány; v Leningradě v Rusku byl odsouzen na 7,5 roku, poté byl vydán na Ukrajinu, kde si

odpykal 3,5 roku. Byl odsouzen za těžké ublížení na zdraví. Jinak na Ukrajině neměl problémy s policií ani státními orgány. O mezinárodní ochranu žádá kvůli dluhu, je tam velké penále. Na státní orgány se neobrátil, je to zbytečné, státní orgány jsou většinou zkorumpované. Přiznává, že dluží peníze, ale není je schopen splácet.

5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020 a Informaci OAMP o situaci v zemi z 25. 4. 2020.
6. Dne 2. 12. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. K podkladům rozhodnutí se žalobce nevyjádřil, nenavrhoval jejich doplnění.
7. Následně dne 4. 1. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb. Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luganské oblasti pod kontrolou ruských separatistů, za bezpečnou zemi původu, na Ukrajině obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Žalobce sám nesdělil žádné skutečnosti svědčící o tom, že v jeho případě nelze Ukrajinu za bezpečnou zemi původu považovat, pochází ze Lvovské oblasti. Žalobce má možnost se se svými problémy obrátit na státní orgány Ukrajiny.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situací na Ukrajině soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
11. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 - ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a

-který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

12. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
13. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Ukrajinu za bezpečnou zemi původu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
14. Pro rozhodnutí v dané věci je zcela podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze srpna roku 2020, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhł doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti. Žalobcem tvrzené důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejsou s to vést k závěru o tom, že v případě žalobce se u Ukrajiny nemůže jednat o bezpečnou zemi původu. Žalobcova tvrzení byla obecného charakteru; i důvody, pro které se neobrátil na policii, byly v zásadě obecné, odkazující na obecné povědomí o korupci.
15. Jelikož, jak správně připomněl žalovaný, označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek. Žalovaný totiž při hodnocení žalobcova azylového příběhu ve vztahu k tomu, že Ukrajina je považována za bezpečnou zemi původu, neměl povinnost se blíže zabývat „korupčním potenciálem“ státních orgánů Ukrajiny. Podle krajského soudu nadto nelze odhlédnout od toho, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany až poté, co byl dne 13. 10. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 12. 10. 2020 kontrolován hlídkou PČR v Praze 1, kdy byl žalobce přistižen při nákupu léku SUBOXONE, obsahující psychotropní látku BUPRENORFIN; policistům přitom nedokázal věrohodně prokázat svou totožnost, neměl u sebe žádný doklad. Podle soudu zjevně nic nebránilo žalobci požádat o udělení mezinárodní ochrany kdykoli dříve.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námítka důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. září 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje